ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคธ
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๙

---

๑. ธิดาของช่างหม้อแม้นั้น จุติจากอัตภาพนั้นแล้ว ก็บังเกิดเป็นธิดาของหัวหน้าอสูรในภพอสูร ในเรือนของผู้มีเวรต่อท้าวสักกะ แต่เพราะความที่นางรักษาศีลดีแล้วใน ๒ อัตภาพ นางจึงได้เป็นผู้มีรูปสวย มีผิวพรรณดุจทองคำ ประกอบด้วยรูปสิริอันไม่ทั่วไป ฯ จอมอสูร นามว่าเวปจิตติ พูดแก่ผู้มาแล้ว ๆ ว่า พวกท่านไม่สมควรแก่ธิดาของข้าพเจ้า แล้วก็ไม่ให้นางแก่ใคร ๆ คิดว่า ธิดาของเรา จักเลือกสามีที่เหมาะสมแก่ตนด้วยตนเอง ดังนี้แล้ว จึงให้พลเมืองที่เป็นอสูรประชุมกัน แล้วได้ให้พวงดอกไม้ในมือของนาง ด้วยการสั่งว่า เจ้าจงรับผู้เหมาะสมแก่เจ้าไว้เป็นสามี ฯ ในขณะนั้น ท้าวสักกะ ทรงตรวจดูสถานที่นางเกิด ทราบความเป็นไปนั้นแล้ว ทรงดำริว่า บัดนี้ สมควรที่เราจะไปนำเอานางมา ดังนี้แล้ว ทรงนิรมิตเพศเป็นอสูรแก่ ได้ไปยืนอยู่ที่ท้ายบริษัท ฯ แม้นางอสุรกัญญานั้น เมื่อตรวจดูข้างโน้นและข้างนี้ พอพบท้าวสักกะนั้นเท่านั้น ก็เป็นผู้มีหทัยอันความรักซึ่งเกิดขึ้นด้วยอำนาจบุพเพสันนิวาสท่วมทับแล้ว ดุจห้วงน้ำใหญ่ ก็ปลงใจว่า นั่น สามีของเรา จึงโยนพวงดอกไม้ไปเบื้องบนท้าวสักกะนั้น ฯ พวกอสูรละอายว่า พระเจ้าอยู่หัวของพวกเรา ไม่ได้ผู้ที่เหมาะสมแก่พระธิดา ตลอดกาลเท่านี้ บัดนี้ได้แล้ว ผู้ที่แก่กว่าปู่นี้แล เหมาะสมแก่พระธิดาของท้าวเธอ ดังนี้แล้วจึงหลีกไป ฯ ฝ่ายท้าวสักกะ ทรงจับมือนางอสุรกัญญานั้นแล้ว ทรงบันลือว่า เรา คือท้าวสักกะ แล้วทรงเหาะไปในอากาศ ฯ พวกอสูรรู้ว่า พวกเราถูกท้าวสักกะแก่ลวงเสียแล้ว จึงพากันติดตามท้าวสักกะนั้นไป ฯ เทพบุตรผู้เป็นสารถีนามว่ามาตลี นำรถเวชยันต์มาพักไว้ในระหว่างทาง ฯ ท้าวสักกะทรงอุ้มนางขึ้นบนรถนั้นแล้ว ได้เสด็จบ่ายพระพักตร์ไปทางเทพนคร ฯ

๒. ลำดับนั้น ในเวลาที่ท้าวสักกะนั้นเสด็จถึงป่าไม้งิ้ว ลูกนกครุฑได้ยินเสียงรถ ก็กลัว พากันร้องแล้ว ฯ ท้าวสักกะได้ทรงสดับเสียงลูกนกครุฑเหล่านั้นแล้ว ตรัสถามมาตลีว่า นั่นนกอะไรร้อง ฯ ลูกนกครุฑ พระเจ้าข้า ฯ เพราะเหตุไร มันจึงร้อง ฯ เพราะได้ยินเสียงรถแล้ว กลัวตาย ฯ ท้าวสักกะ ตรัสว่า เพราะอาศัยเราผู้เดียว นกประมาณเท่านี้ ถูกความเร็วของรถให้ย่อยยับไปแล้ว มันอย่าฉิบหายเสียเลย เธอจงกลับรถเสียเถิด ฯ มาตลีเทพบุตรนั้น ให้สัญญาณแก่ม้าสินธพพันหนึ่งด้วยแส้ กลับรถแล้ว ฯ พวกอสูรเห็นเหตุนั้น คิดว่า ท้าวสักกะแก่ หนีไปตั้งแต่อสุรบุรี บัดนี้ กลับรถแล้ว เธอจักได้ผู้ช่วยเหลือเป็นแน่ จึงกลับเข้าไปสู่อสูรบุรีตามทางที่มาแล้วนั่นแล ไม่ยกศีรษะขึ้นอีก ฯ ฝ่ายท้าวสักกะ ทรงนำนางอสุรกัญญาชื่อสุชาดาไปเทพนครแล้ว ทรงสถาปนาไว้ในตำแหน่งหัวหน้านางอัปสร ๒ โกฏิกึ่ง ฯ นางทูลขอพรกะท้าวสักกะว่า ขอเดชะมหาราชเจ้า ในเทวโลกนี้ หม่อมฉันไม่มีบิดามารดาหรือพี่ชายพี่สาว (เลย) พระองค์จะเสด็จไปในที่ใด ๆ พึงพาหม่อมฉันไปในที่นั้น ๆ (ด้วย) ฯ ท้าวเธอได้ประทานปฏิญญาแก่นางว่า ได้ ฯ

ก็ตั้งแต่นั้นมา เมื่อดอกจิตตปาตลิบาน พวกอสูรประสงค์จะรบกะท้าวสักกะ ขึ้นมาเพื่อต้องการจะรบด้วยสำคัญว่า เวลานี้ เป็นเวลาที่ดอกปาริฉัตตกทิพย์ของพวกเราบาน ฯ ท้าวสักกะได้ประทานอารักขาแก่พวกนาคในภายใต้สมุทร ถัดจากนั้น (ได้ประทาน) แก่พวกครุฑ ถัดจากนั้น แก่พวกกุมภัณฑ์ ถัดจากนั้น แก่พวกยักษ์ ถัดจากนั้น แก่ท้าวจตุมหาราช ส่วนชั้นบนกว่าทุก ๆ ชั้น ทรงประดิษฐานรูปจำลองพระอินทร์ ซึ่งมีพระวชิระในพระหัตถ์ไว้ที่ทวารแห่งเทพนคร ฯ พวกอสูรแม้ชนะพวกนาคเป็นต้นมาแล้ว เห็นรูปจำลองพระอินทร์แต่ไกล ก็ย่อมหนีไป ด้วยเข้าใจว่า ท้าวสักกะเสด็จออกมาแล้ว ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.